

[Dohrmann]

heder, står 100 pct. bag den. Det vil jeg godt have bekræftet her i dag.

Der er én ting mere, jeg godt vil spørge direkte, om hr. Sønderby vil svare på. For ikke så længe siden var der en stor diskussion mellem hr. Sønderby og miljøministeren, og hr. Sønderby var bl.a. i Radioavisen og var påfaldende tavs. Senere har jeg erfaret eller læst, at hr. Sønderby vistnok havde ret i den påstand, at miljøministeren ikke var fremkommet med de ting, som hr. Sønderby efterlyste.

Jeg vil godt spørge hr. Sønderby: Er det rigtigt, at miljøministeren har forsømt at udføre de ting, der er ham pålagt? Hvis det er tilfældet, synes jeg ærligt talt, at partiet Venstre – som når de farer rundt i landet og holder møder prøver på at fremstå som det parti, landmændene alene kan stole på – hvis der sidder en miljøminister i den samme regering, på samme regeringsbænke som Venstrefolkene, ikke kan deltage i sådan et samarbejde, hvis man decideret modarbejder det, partiet vedtager.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det, jeg gerne vil spørge hr. Sønderby om, er det dér med misforståelserne om det, der blev vedtaget sidste år. Landbrugsministeren var også inde på, at der havde været mange misforståelser. Nu har jeg slået op i regeringspartierne, herunder Venstres, og Det Radikale Venstres bidrag til vandmiljøplanen, og der står i punkt 2 på side 12 i den udgave, jeg har her:

»Landbrug med 30-120 dyreenheder skal etablere opbevaringskapacitet på mindst ni måneder.«

Og så er der en parentes om, at det kan ændres i opad- eller nedadgående retning i henhold til bekendtgørelse nr. 15 af 24. januar 1987. Er det det, der er misforståelse om? Det står jo stjerneklart. Det er ganske få linjer. Det er et generelt krav i modsætning til det, S-SF sagde dengang. Jeg vil gerne spørge hr. Sønderby: Hvad er det for nogle misforståelser, der lå i den beslutning, man tog dengang? Det er det ene.

Det andet er, at hr. Sønderby siger, at vi også skal se på fremtiden, og hvis det er forkert at bygge kæmpe gyllebeholdere, så skal man måske ikke gøre det, osv. Det lyder, som om hr. Sønderby er enig i det, jeg sagde, om, at nu skal vi opfordre til at bruge husdyrgødningen bedst

muligt, prøve at udnytte de ting, vi har vedtaget, som kan udnyttes, opfordre landmændene, der nu skal i gang med at bygge gyllebeholdere, til i højere grad at gå sammen om dem, bygge fælles anlæg, sørge for gylleformidling osv. Er det det, Venstre nu mener? Det kunne vi ikke få overbevist Venstre om i årene før. Jeg vil gerne vide, om det er det, der ligger i det, hr. Sønderby sagde her.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Må jeg til hr. Dohrmann sige, at vi erkender, at vi har været med i et forlig om vandmiljøplanen, men jeg sagde også, at hvis der kommer nye teknikker og der udvikles nye ting, så må vi da tage dem med ind i vurderingen for at løse de problemer.

Det kan også være et svar til hr. Gade, for i punkt 2.12 i den aftale, vi lavede sammen med Det Radikale Venstre i forbindelse med vandmiljøplanen, står der, at »der skal ske en indskærping af kommunernes pligt med hensyn til planlægning og kortlægning af gødningsproduktionen samt udarbejdelse af forslag til fællesanlæg«. Det vil sige, at vi har taget højde for, at der kan ske en teknisk udvikling. Vi satte mange penge af til forskning. Det var vist i øvrigt fru Lone Dybkjær, der pressede på for at få endnu flere penge.

Vi er da fuldstændig enige i, at der skal forskes i det her, og vi skal ikke lave nogen fejlinvesteringer. Derfor indførte vi den paragraf, hr. Gade, om kommunernes pligt med hensyn til kortlægning og fællesanlæg af den ene eller den anden art. Det kan være kompostering, det kan være biogasanlæg, og jeg ved, at energiministeren har sat mange penge af til forsøg med biogas. Så jeg synes egentlig, at vi har åbnet muligheder for det.

Så spørger hr. Dohrmann om prioriteringsplanen. Jamen den er ved at blive udarbejdet i koordinationsudvalget – og jeg er tilfreds med, at den prioriteringsplan nu er ved at komme frem. Vi står over for meget store investeringer på miljøområdet, og derfor kan der være behov for at sige: Hvilke af disse er de værste? Det var egentlig det samme, vi gjorde på konsensuskonferencen. Dér sagde vi også: Vi må tage fat på de største problemer først, for vi har ikke økonomiske ressourcer til at klare alle tingene.